

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

De Officio Iudicis Ordinarii. Titvlvs VII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

DE OFFICIO IUDICIS ORDINARII.

TITVLVS VII.

CAP. I.

Episcopus monasterium visitans non tenetur accipere monachos... non tenetur pro subditiuibus etiam si hoc habere consuetudo...

Deben superioribus suis reverentiam subditi: & dum salubriter ab eis pro culpis correctionem vel curatum medicamentum recipiunt, obedientiam exhibere tenentur. Rursus oportet prepositos cum charitate a corrigere: deest eos inferre humiliter, quod docent, & paterna subiectos dilectione fovere...

que quod id episcopali non modicum detrahit dignitati, si ab Episcopo, qui dignitatem propriam suo ingenio augere debet, & comites honoris sui causa adhiberi abdicantur, sequi solum suspectis quandoque foras, quos visitat, committere compellatur: dictam consuetudinem, per quam prelati prior & capitulum videntur nimium delicati, tanquam non rationabilem reprobamus. Sed ne sit Episcopus onerosus, decernimus, notrorum predecessorum vestigiis inhærentes, ut cum ad visitationem de cetero faciendam in ecclesia memorata descenderit, in visitationis actu duas vel tres honestas personas clericali charactere insignitas, quarum una ad minus sit religiosa ordinis supradicti, & unum notarium clericum secum habeat, & non plures: Consuetudine aliqua obtenta, & compositione qualibet inter partes ipsas super hoc in contrarium facta hæctenus non obstant. Nulli ergo liceat hanc pag. nostrarum reprobationis, constitutionis, &c. Datum Anag. X. Calend. August. Pontificatus nostri Anno 8.

CAP. II.

Beneficia plura incompatibilia obinens sine dispensatione, deest illa præter ultimum eo mense ordinari intra duas menses demittere: alia parum inuicem hæc possunt. Et debet ordinarius talia plura beneficiorum compellere ad ostendendam dispensationem: quod si non fecerit, et ingressus ecclesiam sustulerit, vide cap. ordinari. ad tit. lib. 6. cap. 1. si diligenter veteris, hæc extravagana sub hoc tit. esse collecta deest.

IOHANNES XXIII.

VT a quos virtutis amor a vitio ambitionis excreta de, & avaritie cecitate non retrahit, saltem rigor coarctat disciplinæ: Statuimus, ut quicumque plures dignitates, vel personatus, aut parochiales ecclesias, aut dignitates, vel personatus cum alio beneficio curam animarum habente, simul sine dispensatione canonica detinens, illa omnia & singula (illo dumtaxat excepto, quod utilitudo receperit, quod possit, si tamen in eo ex collatione canonice ius sibi competat, retinere) intra duos menses à die notitiæ huiusmodi nostræ constitutionis continere numerandos efficaciter verbo & facto, absque fraude aliqua in manu ordinarii demittere teneatur: per eum, vel per eos ad quem, vel ad quos eorum dispositio spectabit, ea vice libere disponenda. Quod si non fecerit, etiam illo sit ipso iure privatus, in quo ius competeat eidem: & inhabilis ad quicumque beneficia obtinenda penitus censetur. Qui verò deinceps receperit dignitatem, vel personatum, aut beneficium curam habens animarum annexam, si prius simile beneficium obtinebat, primum, quo postquam secundi possessionem habuerit, vel per eum (omni dolo & fraude cessantibus) quod minus habeat, sileat, privatus noletur ipso iure, absque mora dispendio in manu ordinarii omnino similiter demittere teneatur, per eum vel eos, ad quem seu quos collatio seu ordinatio spectaverit, disponendum: quod nisi fecerit, ex tunc secundo sit ipso iure privatus, & inhabilis ad sacros ordines, & ad quodcumque beneficium ecclesiasticum obtinendum. Ut autem præmissorum fructus facilius subsequatur, omnibus & singulis ordinariis in virtute sanctæ obedientie, & sub poena suspensionis ab ingressu ecclesiarum, quam eos (si in executionis subsequen- tibus negligentes fuerint) incurere volumus ipso facto, districtè precipimus & mandamus, ut sub certa & formidabili poena eorum arbitrio infligenda, subditis suis plures dignitates & personatus aut ecclesias, quibus cura imminet animarum, aut dignitates vel personatum cum alio beneficio, cui cura similis sit annexa, obtinentibus, injungere debeant, quod dispensationes...

Vide Conc. Trid. sess. 1. de reform. cap. 2. & 4. & sess. 24. de reformatione 6. 172.

Vide Conc. Trid. sess. 24. de reformatione 6. 172.

